

ÎNCHEIERE

02 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Ion Rusu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Rusu
împotriva Agenției „Moldsilva” cu privire la anularea ordinului de suspendare din
funcție, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și
repararea prejudiciului moral,
împotriva încheierii din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin
care a fost restituit apelul declarat de către Ion Rusu,

constată:

La 27 septembrie 2016 Ion Rusu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Agenției „Moldsilva” cu privire la anularea ordinului de suspendare din
funcție, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și
repararea prejudiciului moral.

La 14 decembrie 2016 Ion Rusu a depus cerere de concretizare a acțiunii,
prin care a solicitat și repunerea în termenul de adresare în instanța de judecată.

Prin hotărârea din 11 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a
fost respinsă acțiunea depusă de către Ion Rusu ca tardivă.

La 25 aprilie 2017 Ion Rusu a depus cerere de apel nemotivată împotriva
hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii contestate
și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin încheierea din 29 august 2017 a Curții de Apel Chișinău nu a fost dat
curs cererii de apel depusă de către Ion Rusu, a fost comunicat lui Ion Rusu despre
necesitatea prezentării, prin intermediul cancelariei Curții de Apel Chișinău, a
cererii de apel întocmite în conformitate cu exigențele legii, acordându-i pentru
aceasta un termen de 10 zile calendaristice, calculate din momentul recepționării
prezentei încheieri și a fost explicat lui Ion Rusu că, în caz dacă nu va lichida
neajunsurile indicate în prezenta încheiere în termenul acordat de instanță, cererea
de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu actele anexate va fi restituită.

La 22 septembrie 2017, Ion Rusu a depus cerere de apel motivată împotriva
hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii primei

instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii, cu încasarea din contul Agenției „Moldsilva” a salariului pentru perioada 01 martie 2016 – 26 iunie 2017 în mărime de 143021 lei, a ajutorului material la concediu pentru perioada 2016-2017 în mărime de 8659,33 de lei, a sumei de 100000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 02 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost restituit apelul declarat de către Ion Rusu, deoarece apelantul a înaintat o nouă pretenție, neexaminată în prima instanță.

Prin decizia din 21 februarie 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de către Ion Rusu, a fost casată încheierea instanței de apel și a fost restituită cauza la rejudecare în instanța de apel, de la etapa primirii cererii de apel.

Prin încheierea din 03 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost restituită cererea de apel depusă de către Ion Rusu, deoarece apelantul a înaintat în cererea de apel o nouă pretenție, neexaminată în prima instanță.

Prin decizia din 08 august 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de către Ion Rusu, a fost casată integral încheierea instanței de apel și a fost restituită cauza la rejudecare în instanța de apel, de la etapa primirii cererii de apel.

Prin încheierea din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost restituită cererea de apel depusă de către Ion Rusu, deoarece apelantul a înaintat în cererea de apel o nouă pretenție, neexaminată în prima instanță.

La 21 iulie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Ion Rusu a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând repunerea în termen și admiterea acestuia, casarea încheierii recurate și restituirea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu încheierea instanței de apel.

A menționat că, încheierea contestată este una identică cu cele emise la 02 noiembrie 2017 și 03 mai 2018, care au fost casate prin deciziile 21 februarie 2018 și 08 august 2018 ale Curții Supreme de Justiție.

A susținut că, instanța de apel, studiind cererea de apel și constatând că aceasta conține o pretenție neexaminată în primă instanță și, anume, pretenția cu privire la încasarea ajutorului material la concediu pentru perioada 2016-2017 în sumă de 8659,33 de lei, urma să restituie cererea de apel doar în partea pretenției respective, or, celelalte pretenții indicate în cererea de apel au fost indicate și în cererea de chemare în judecată.

A afirmat că, până la momentul declarării recursului, nu i-a fost expediată și nu i-a fost comunicată încheierea instanței de apel, iar el nu a avut posibilitate din motive obiective să o conteste.

A relatat că, conform informației nr. 658 din 21 iulie 2020, eliberată de către ÎS „Poșta Moldovei”, Centrul de Poștă Bălți, în adresa sa, în perioada 27 septembrie 2018-20 octombrie 2018, nu au parvenit careva scrisori recomandate.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea

cu privire la repunerea în termenul de declarare a recursului și de a restitui recursului din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 426¹ alin. (1) lit. a) CPC, instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă cererea de recurs a fost depusă în afara termenului legal, iar recurentul nu solicită repunerea în termen sau instanța de recurs a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, prin hotărârea din 11 aprilie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru a fost respinsă acțiunea depusă de către Ion Rusu ca tardivă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 25 aprilie 2017 și 22 septembrie 2017 Ion Rusu a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii, cu încasarea din contul Agenției „Moldsilva” a salariului pentru perioada 01 martie 2016 – 26 iunie 2017 în mărime de 143021 lei, a ajutorului material la concediu pentru perioada 2016-2017 în mărime de 8659,33 de lei, a sumei de 100000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Ca urmare, prin încheierea din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost restituită cererea de apel depusă de către Ion Rusu, deoarece apelantul a înaintat în cererea de apel o nouă pretenție, neexaminată în prima instanță.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele cauzei rezultă că, la 01 octombrie 2018 instanța de apel a expedit în adresa lui Ion Rusu copia încheierii din 27 septembrie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire, anexată la materialele dosarului (f. d. 173), iar Ion Rusu a declarat recurs tocmai la 21 iulie 2020, adică în afara termenului legal prevăzut de art. 425 CPC, solicitând repunerea în termen.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective, etc.).

Astfel, instanța de recurs reiterează că, termenul de declarare a recursului poate fi restabilit dacă persoanele îndreptățite prezintă probe veridice, ce ar confirma imposibilitatea declarării recursului în termen.

În acest context, argumentul invocat de către recurent precum că, nu i-a fost expedită și nu i-a fost comunicată încheierea instanței de apel până la momentul declarării recursului nu poate fi reținut drept temei pentru repunerea în termenul de declarare a recursului, deoarece recurentul, fiind prezent la pronunțarea dispozitivului încheierii contestate, urma să depună diligența necesară pentru a lua cunoștință de încheierea instanței de apel și să întreprindă măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță, după cum sugerează și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Popov versus Moldova (nr. 2) din 02 decembrie 2005; Melnic versus Moldova din 14 noiembrie 2006, Ponomaryov versus Ucraina din 03 aprilie 2008, Van Harn versus Germany din 11 septembrie 2007), fapt, însă, ignorat de recurent.

Instanța de recurs pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea în eroare. Buna-credință prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege.

Or, în conformitate cu art. 56 alin. (1) și (3) și art. 61 alin. (1) CPC, participanții la proces sunt în drept să, atace actele judiciare și să-și exercite toate drepturile procedurale acordate de legislația procedurală civilă. Participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare. Buna-credință prezumă că partea este obligată la intervale rezonabile de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege.

Prin urmare, ținând cont de faptul că, prezentul recurs a fost declarat tocmai la 21 iulie 2020, cu încălcarea evidentă a termenului prevăzut de lege, fără a fi indicat vreun motiv justificativ în vederea argumentării omiterii termenului legal, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Ion Rusu urmează a fi restituit.

Instanța de recurs accentuează că, o asemenea soluție este compatibilă cu standardele înserate în textul art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, încuviințarea exercitării unei căi ordinare în urma rămânerii definitive a actului jurisdicțional valabil adoptat în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii ar însemna, de fapt, încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor cetățenilor părți la un proces echitabil.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Melnic versus Moldova din 14 noiembrie 2006, definitivă din 14 februarie 2007, precum și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Ponomaryov versus Ucraina din 03 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008, unde se notează că deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare reprezintă o soluție, care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea cu privire la repunerea în termenul de declarare a recursului și de a restitui recursul.

În conformitate cu art. 4261 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge cererea depusă de către Ion Rusu cu privire la repunerea în termenul de declarare a recursului.

Se restituie recursul declarat de către Ion Rusu.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Mariana Pitic